

— **Upokojenje iz leta 1919.** ki še ni so prevedeni na dinarske pokojnine, opozarjamo na sledečo informacijo, ki smo jo prejeli iz Beograda: Zadeva še ni rešena, kakor so nekateri poročali, da je že 25. septembra pr. l. rešitev dospela v Ljubljano, temveč je še pri finančnem ministru in kakor izgleda, še ne bo tako kmalu rešena. Posredovati bi morali poslanci, ki pa sedaj več mesecev ne bodo prišli do besede. Podrezati bo treba tudi po osrednji upravi UJU, v kar bo pa zopet treba dobiti štev. akta pri viš. šol. svetu in ga potem zasledovati. — Opozorjamo na to vest vse prizadete tovariše, da najprej javijo imena vseh prizadetih in se napravi potem skupno akcijo s strani organizacije.

— **† Joško Bergant.** Nagle smrti je umrl nadučitelj na Grosupljem Joško Bergant. Pokojnik je bil vzoren in izredno simpatičen tovariš. Pogreb pokojnika se je vršil v ponedeljek dopoldne. — Zaostali naše iskreno sožalje!

— **Odlikovana sta z redom Sv. Save** V. reda Anton Černivec, ravnatelj učiteljskega v pok. in Dragotin Humek, ravnatelj meščanske šole v Mariboru.

— **Za Jugoslovansko Matico** je poslal nadučitelj Ivan Mohorko 1000 rabljenih znamk, ki jih je nabral v šol. Posnetanja vredno!

— **Počitniški izlet.** 30. decembra pr. leta se je vršil v hotelu »Tivoli« I. sestanek, na katerem je bilo kljub dežju zbrana precej učiteljskega. Sklicatelj tov. Mrovlje je pozdravil navzoče, imenoma zastopnika UJU tov. Petriča in pojasnil namen tega sestanka. (Učit. Tov. 23. novembra 1922.) Po raznih debatah se je sklenilo, da se o tem izletu obvesti vsa okr. učit. društva in izlet naj pride pri prvem zborovanju na dnevni red. — Soglasno je bil izvoljen pripravljalni odbor: Tov. S. Mrovlje, Vel. Lašče, načelnik; odborniki za Ljubljano: Tov. Franketova in Fabjančič (I. m. d. l. j. š.). Za Prekmurje: Tov. Minkuš (Bogojina - Dubrovnik). Za Maribor: Tov. Pirc (deška m. šola, Maribor). — Končno se je sklenilo, sklicati sestanek o velikonočnih počitnicah. — **Tov. preds. okr. učit. dr. prosim, da naj pride izlet pri prvem zborovanju na dnevni red.** — Da ne bo preveč stroškov in pisarij, se naj javijo tov.(ice) za izlet po čl. posameznega društva in ti pošljejo seznam udeležencev na moj naslov. To nalogo so prevzeli tov.(ice): Seme, Ljubljana; Lebanova, Konjice; Zalar, Belokrajina; Minkoš. Murska Sobotica; Pirc, Maribor; Legiševa, Kamnik; Lebanova, Ormož; Mrovljetova, Ptuj; Bačič, Slovenj Gradec. V ostalih učit. društvih naj prevzame to delo tov.(ice), ki se zanima za izlet. Načrt izleta se naknadno naznani! Število udeležencev naj se mi javi najkasneje do 1. marca. Vse tozadevne predloge in pojasnila naj se pošiljajo istotako na moj naslov. — Za pripr. odbor: **Slavko Mrovlje, Vel. Lašče.**

Naše narodno prosvetno delo.

Šolski odri in pevski zbori.

— **po Šolski oder:** Dne 1. decembra proslavila je šola v Hotizi narodni blagdan s šolsko prireditvijo. Otroci so izvajali poedine točke programa z veseljem in navdušenjem. Posebno je uspela deklama-

cijska osnovna metoda. Pri vseh predmetih poudarja koncentracijo, princip samostojnega dela. Veliko važnost polaga zlasti na jezikovni pouk, katerega glavna naloga bodi vzbujanje narodnega čuta in duha uvaževanje narodnih vrednot pred tujimi. Zato naj se s pravilno metodo zainteresira učenca za lepoto materinega jezika. Navaja vse metodične podrobnosti, ki so skler skrbno izbrane in premišljene, toda nikakor ne nove, kar velja tudi za druge predmete, kakor tudi za uvodne misli, ki tvorijo nekako podlago in navodilo za delo in pouk v takozvani delavni šoli. Vse to nam je že podal nepresegljivi pedagog Fröbel, ki je vedno poudarjal princip samodelavnosti v šoli. Tudi parola »igra kot pouk« ni nova; ž njo so se pečali poleg Fröbla mnogi moderni pedagogi na pr. Fellner, Dunaj, ki pravi: »Oni pedagog si bo stekel največ priznanja, ki bo z uspehom spremenil šolski pouk v igro.«

Nekoliko premalo jasno je načrtana v Uvodu organizacija šole, zlasti če jo primerjamo nato z »metodo« predmetov; kajti učitelj, ki je vajen današnje šole »učenja«, bo težko ustvaril tako temeljito spremembo v šoli, kot je potrebna, če naj pokaže trajen uspeh. Vsekako pa bo knjiga dobro služila zlasti začetnikom in je priporočljiva že iz tega stališča, ker vsebuje mnogo modernih misli in naziranj, se ogiblje malenkostne ozkosrčnosti ter zlasti pobija vsako šablono, na kateri današnja šola precej boleha.

cijska: »Ujedinjenje« in »Domovina«. Lepo je zapel otroški zbor »Naprej zastave Slave«. »Bože pravde« in »Lepa naša« in dr. Igra »Zapeli vec« je bila precizno in prav srčkano odigrana. Otroci so imeli s prireditvijo obilo zabave in veselja.

— **po Na Barju.** Dne 17. decembra so barjanski fantje in dekleta priredili na tuk. šol. odru domačo veselico. Izvajale so se pesmi mešanega in moškega zbora. Ko se je izvajal Adamičev: Vasovalec, se je marsikateri čudil kako je mogoče, da kmečka grla uberejo tako ubrano in pravilno. Končno se je vzpizorila burka: Bratranec. Igralci so igrali tako izborno, da bi lahko marsikateri tuk. kmečki talent (posebno Lizika) se kosal z mestnimi igralci. Videlo se je, da je Barje zavedno in vztrajno, ter lepo sledi kulturnim iniciativam tuk. učiteljskega. Učiteljsku je le čestitati nad tako lepo vzpizoritvijo. Da znao Barjani ceniti in spoštovati šolo potrjuje to dejstvo, da je šolska soba bila nabito polna in se je morala domača veselica na splošno željo 26. decembra spet pri nabito polni šolski sobi ponoviti. Tudi stare ženske so poslušale in se radovale nad lepoto ki jim jo nudi nepokvarjeni mladi barjanski svet.

— **po Srednja Bistrica (Prekmurje).** Šolska mladina v Srednji Bistrici je priredila dne 17. 12. 1922. šolsko predstavo. Krasno je uspela dvodejanka »Snežulčica«. Z največjim zanimanjem je sledilo občinstvo poteku igrice. Posebno so ugajali srčkani palčki v njih temnordečih opravih. Globok vtis so napravile izvrstno podane deklamacije. Najbolj uspela je bila »Slovenska govornica«. Bučen smeh so izvali debeli kuhar, črni dimnikar ter suhi mlinar. Deklamatorji so rešili svoje vloge prav častno. Zasluga gre tov. g. Mimi Vodopivec, da je igrice tako dobro uspela je zasluga tov. g. Elvire Dolinarjeve. — V srce segajoče pesmi so se globoko vtisnile v dušo našega vrlega, vedno bolj se zavedačega ljudstva. Pesmi: »Slovenec, Srb, Hrvat«. »Naprej zastave Slave«. »Slovenec sem«. »Popotnikova pesem«. »Bože pravde«, so bile izvajane pod spretnim vodstvom tov. g. Viljoja Kotnika brezhibno. Prireditelj je imela značaj: slavlja rojstnega dne Nj. Vel. kralja Aleksandra. Ob sklepu je g. Kotnik pojasnil pomen šolskih prireditev, ter podal občinstvu sliko našega kralja, ki je praznoval svoj rojstni dan. Burni »Živijo« klici so bili odgovor njegovemu navdušenemu govoru. Tovariši! Le tako naprej. Lepo uspela prireditelj naj Vam bo najboljše plačilo za vaš trud.

Ljudska predavanja

— **pp Ljudsko vseučilišče v Celju** je imelo v preteklem šolskem letu 30 lepih in zelo dobro obiskanih predavanj, katera so bila večinoma ponatistvena v lok. časopisu »Novi Dobi« ter v ličnih brošurkah. Predavali so razni profesorji in nekateri zdravniki ter uradniki tudi člani našega stanu, kakor ravnatelj meščanske šole g. Beno Serajnik »vzbujanje električnih sil« ter »o življenju rastlin«, nadzornik g. Ljudevit Černeč »o pomenu otroških iger« I predavanje in pa nadučitelj mestne deške osnovne šole celjske g. Joško Bizjak »potovanje po nebu« v dveh predavanjih. V tekočem šolskem letu se vrše zopet redna predavanja in raznu teh bodo še tečaj iz srbohrvaščine, knjigovodstva in trgovskega računstva, slovenščine fizike in kemije. Novi odbor ljudskega vseučilišča je sledeči: Predsednik: vladni svetnik gimn. ravnatelj Em. Lilek, podpredsednik: nadučitelj Joško Bizjak, tajnica: strokovna učiteljica Ivanka Zupančičeva, knjižničar: gimn. profesor dr. Nik. Omersa itd. Kakor se vidi, je naš stan tudi v tem prevažnem kulturnem delu prav lepo zastopan in tako je prav!

— **po Šol. vodstvo v Bukovčici** je priredilo v nedeljo 24. 12. po maši, II. predavanje. Predaval je učit. Orel. Tema je bila: **Slovanstvo v razmahu.**

Naša gospodarska organizacija.

— **g. Darila** »Učiteljskemu konviktu« v Ljubljani. 7% obveznice državnega investicijskega posojila (s kuponi od meseca septembra 1922 dalje): Jelisava Vavrova, učiteljica v Zagrebu, 1 a 100 Din; Vera Mohoričeva, učiteljica v Smarju pod Ljubljano, 2 a 100 Din; skupaj 3 obveznice a 100 Din in prej izkazanih 59 obveznic a 100 Din — 6200 Din. Srčna hvala!

— **g. Kot novoletno darilo** »Učiteljskemu domu v Mariboru« so podarili obveznice 7% drž. posojila (s kuponi od sept. 1922. dalje): Jankovič Peter, nadučitelj; Jankovič Mira, učiteljica; Siničar Julijan, učit.; Relec Franjo, učit.; Špes Marija, otr. vrtn., vsi v Vojniku, vsak 1 a 100 Din — 500 Din; Cvetko Franjo, nadučitelj, Vučjas 1 a 100 Din; Golež Franjo, naduč.; Peterca Marija,

učit.; Roškar Elizabeta, učit., vsi v Vitanju, vsak 1 a 100 Din — 300 Din; Kožuh Vilma, učit., Hoče 2 a 100 Din — 200 Din; Zencovih Ema, učit., Trbovlje 1 a 100 Din (s kuponi od marca 1923 dalje), skupaj 12 obveznic a 100 Din — 1200 Din, zadnji izkazanih 5800 Din, doslej torej 7000 Din. Iskrena hvala! Tovariši in tovarišice, darujte obveznice, da bode kmalu prvi desetisočak poln! — **Namestu cvetja** na grob umrlemu tovarišu J. Kavčiču iz Remšnika je darovalo učit. društvo za marenberški okraj »Učit. domu« 100 Din. Hvala! — **Za Neratov temeljni kamen** UD v Mariboru je poslalo učiteljsko ošn. šole v Ormožu 40 Din, učiteljsko ošn. šole pri Sv. Miklavžu pri Ormožu 50 Din. Hvala! — **Članarina** »UD v Mariboru« za l. 1922: Učiteljsko društvo za marenberški okraj (26 članov) 260 Din, Amalija Vobičeva, naduč. v Mariboru 10 Din, skupaj 270 Din.

— **g. Članarina in darila za učiteljski konvik.** Tiskarna »Sava« v Kranju Din 500; Hranilnica in posojilnica »Učiteljskega konvikta« v Ljubljani Din 250; tov. Grmek Anton iz Krašnje Din 5, tov. Likozar Anton iz Ljubljane, Din 3. — Hvala!

— **g. Enomesna plača za učiteljski konvik.** Na zadnjem izrednem občnem zboru, ki je bil dne 28. decembra 1922, je bil soglasno sprejet predlog, pozvati učiteljsko, da daruje vsak učitelj in vsaka učiteljica v teku enega, dveh ali treh let, torej v obročih, enomesno plačo za učiteljski konvik. Drugega izhoda ni, če hočemo priti čim prej do zgradbe konvikta. Stvar je zelo nujna, zato moramo seči po samopomoči ter biti do skrajnosti požrtvovalni na korist požežskemu učiteljsku, ki žrtvuje svojo srčno kri za vzgojo otrok ter strada, hira in umira pod pezo neznosne draginje za vzgojo svojih otrok. Zato pa, prijatelji in prijateljice, tovarišice in tovariši, odprite srca, odprite žepce ter položite vsaka in vsak svojo enomesno plačo na žrtvenik za vzgojo učiteljske dece. Dvakrat da, kdor hitro da. Prvi se je odzval naš vrli tovariš Fran Ljuznar s Primskovega, ki je na račun enomesne plače daroval Din 250. Za njim se je priključilo učiteljsko I. mestne deške osnovne šole v Ljubljani, ki se je zavezalo prispevati mesečno na račun enomesne plače po 10 Din. Za mesec januar so plačali: Friderik Repovž 10 Din, Fran Trost 10 Din, Fran Grum 10 Din, Jos. Ambrožič 10 Din, katehet Valentin Tomc 10 Din, katehet Pavel Žalc 10 Din, Alojzij Bolhar 10 Din, Ivan Malnarčič 10 Din, Mila Rapetova 10 Din, Pavel Plesničar 10 Din in Jakob Dimnik 10 Din. Tov. Alojzij Marok je daroval 7% obveznic dr. posojila za 100 Din. — Bog plači! Živel darovalec in naslednik! — Blagajnik.

Nove knjige in druge publikacije.

— **kpl. Kratak osvrt na raspravo gosp. J. Radovanoviča** »Unifikacija in reforma osnovne nastave osobitim obzirom na naobrazbo učitelja. Napisao: Josip Lokas, upravitelj grad. škole, Veliki Bečkerek. (Banat). Cena 4 Din.

— **kpl. M. U. Dr. Karol Pečnik: »Jetika«.** Založništvo Goričar & Leskovšek, Celje. Cena broš 14 Din, po pošti 15 Din.

— **kpl. Veljaki Jugoslavije. Družinska igra.** Založila »Umetniška Propaganda« v Ljubljani, Sodna ulica št. 5. Glej oceno!

— **kpl. Knjižnica praktične pedagogije.** Rodovi vjezbenaica zagrebačke Vis. Ped. Škole. Izdaje dr. Jure Turčič, prof. prakt. pedagogije. »Metodika škole radas«. Naroča se: Uprava Knjižnice praktične pedagogije, Zagreb. Tvor. nička 10. Cena 23 Din s pošto.

— **kpl. Tiskovna zadruga v Ljubljani.** V založbi Tiskovne zadruge je ravnokar izšla knjiga **Fr. Milčinski: Zgodbe kraljeviča Marka.** Strani 100. Cena vezani knjigi 15 Din, po pošti 1.50 Din več.

— **kpl. Naša Otadžbina,** list za opisivanje Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca. Izhaja mesečno. Prinaša najaktualnejše opise vse naše države in slike iz vseh krajev naše države na najfinijem satiniranem papirju. Ker so slike posamezno v listu, se iz njih napravi lahko krasen album slik vseh naših krajev in znamenitosti v državi, šole pa te slike lahko uporabljajo za zemljepisni pouk. Cena lista je za celo leto 36 Din. Lastnik in urednik lista je prof. Dušan Jakšić, Karlovac, Rakovačka ul. 27. II. kat. kjer se list tudi naroča.

— **kpl. Sem Benelli: Okrutna šala.** (Cena della heffle). Poslovenil Alojzij Gradnik, Ljubljana 1922. Natisnila in založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Str. 153, cena 22 Din.

— **kpl. Celoletna naročnina za »Ljubljanski Zvon«** znaša 90 Din, polletna 45 in četrtletna 22 in pol Din. V izrednih slučajih se proti pritrjeni upravnitva plačuje lahko tudi v mesečnih obrokih. Uredništvo in upravnitvo »Ljubljanskega Zvona« v Ljubljani. Prešernova ulica 54.

— **kpl. Zgodovina za meščanske šole.** I. del, stari in srednji vek. II. del, novi vek. Spisal Josip Brinar, ravn. mešč. š. v Celju. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena vsakemu delu vezana 18 Din.

Književnost in umetnost

— **k. Fr. Milčinski: Zgodbe kraljeviča Marka.** V Ljubljani 1923. Str. 100. V slovenski mladinski književnosti ni knjig, ki bi bile tako priljubljene, kot so Tolovaj Mataj ali Priljice, ki jih je spisal Milčinski. Sedaj nam je vnovič obogatil našo mladinsko literaturo z Zgodbami kraljeviča Marka, v katerih nam je na njemu lastno segavostjo in živahnosti podaja 19 pripovedk o Kraljeviču Marku. Knjigo je okrasil S. Santel. Priporočamo jo prav tople, zlasti za naše šolske in ljudske knjižnice.

— **k. Naša Otadžbina,** list za opisivanje Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, je v pret. letu prinesla sledeče slike: Zima v Srijemu, Č. Kušević. Inje kod — 17°, Č. Kušević. Klisura Strogir, J. Poljak. Turska vrata na Dundović-kosi, J. Poljak. Veliki Alan, J. Poljak. Vodopad Ripalje, St. Korunović. Proščansko jezero i Ciglinovac, Č. Kušević. Samoborski Ostrc, J. Poljak. Na vrelu Prače, Fer. Savez. Pod Ozren planinom, Č. Kušević. Pogled na Rtanj, Luka Baroš. Kraj Novoga, J. Poljak. Dvorac u Topčideru, Č. Kušević. Iz Topčidera u Beograd, Č. Kušević. Na stanu u proljeće, Č. Kušević. Hrvatice iz okolice Karlovca, (2 slike) H. Brauner. Soko grad, Fer. Savez. Državni grb u markama, I. Gurski. Po dolenskem krasu, (2 sl.) J. Tomc. Nj. V. Kralj Aleksandar I. Nj. V. Kraljica Marija, Njihova Vel. Kralj Aleksandar I. i Kraljica Marija. Bled, Kraljevski dvorac Suvorov. Karlovac: Restauracija u Parku, Č. Kušević. Karlovac: Kupalište na Korani.

Karlovac: Na obali Korane. Karlovac: Mlin na čigre i slap. Vintgar kraj Bleda. Iz kraljevskih svatova: Sokolska piramida. Topusko: Ostaci cisterce, crkve: Partija iz Opatovine; Glavna ulica; Restauracija; Criljetne kupke; Civilno svratište: Opatovina, Č. Kušević. Karlovac: Pogled sa Korane, Č. Kušević. Dositije Obradović. Aleksa Santić. Crkva Gračanica na Kosovu. Jovan Dučić. Vojvoda Putnik. Prelaz preko Alban-skih Alpa.

— **k. Naša Otadžbina,** list za opisivanje Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, je prinesla v novem letniku (1922) sledeče razprave: Vojislav J. Ilić mladi: Otadžbina (pesma). P. Muždeka: Putovanje i svijest o nar. jedinstvu. Dr. M. Senoa: Od Stona do Gospe na Jezeru. Josip Poljak: Veliki Alan. Ferijalni Savez. V. Bernackovski: Moje prvo ferij. putovanje. Podlistak. Iz uredništva. St. P. Korunović: Okolina Soko Banje. Dr. Fran Šuklje: Iz Samobora na Pliješevicu. C. F.: Slovenski Narod. J. C.: Kolonija Fer. Sav. na vrelu Prače. T. D. Hirc: Sa našega mora i primorja. M. Radeka: Neujedinjenom Otadžbinom, I. Dr. M. J. B.: Na selo, omladino! J. Tomc: Po dolenskem krasu. D. Jakšić: Kraljevski svatovi. D. Jakšić: Na hladnoj Korani. D. Jakšić: Topusko. Dr. Poljugan: Boka Kotorska. M. Belobrk: Valjevo. VI. Lapajne: Pozdravni govor.

— **k. Sem Benelli: Okrutna šala.** Sem Benelli je eden prvih pesnikov moderne Italije. Pri nas je bil doslej najbolj poznan po svoji prekrasni zalogiri »Ljubzen treh kraljev«, ki so jo igrali pred leti z velikim uspehom tudi na ljubljanskem odru. Znani naš pesnik in prevajalec dr. Alojzij Gradnik je storil gotovo prav zasluženo dejanje, da nam je prevedel sedaj še zgoraj navedeno sem Benellijevo delo, ki je eno njegovih najboljših. Prevod je lep in gladek, založništvo je pa preskrbelo za elegantno zunanjo opremo; zato delo, ki ga bodo igrali baje še letos tudi na ljubljanskem odru, prav tople priporočamo.

— **k. »Ljubljanski Zvon«** v letu 1923. »Ljubljanski Zvon« stopa v 43. leto. Ob tej priliki prosimo vse svoje prijatelje in sodelavce, da ostanejo listu zvesti tudi nadalje ter mu stoji ob strani z gmotno in duševno pomočjo. V svoj krog pa vabimo tudi druge, vse, ki umejo ceniti pomen lepe knjige. Res, da so prilike po vsem svetu iz dneva v dan težje in neznosnejše in to v polni meri — duševno in telesno — občutijo i pisatelji i čitajoče občinstvo. Doba, v kateri živimo, ni naklonjena Muzam. Vsi sloji sodobne družbe se udajajo nekemu brezupnemu materijalizmu, od katerega edinega pričakujejo rešitve in obnovitve sveta. Odtod brezobzirno in naravnost blazno hlastanje in kopčenje materijalnih dobrin, omalovaževanje vsakršnega duševnega dela, zanikanje etičnih dolžnosti in nalog, ki jih ima vsak posameznik in vse človeštvo. — »Ljubljanski Zvon« se v tej kaotični zmedji razkrajajoče se dobe bolj kot kdaj zaveda dolžnosti, ki jih ima napram slovenskemu narodu, da namreč zbira, zove in kliče vse tiste, ki jih ni okužil strupeni, duha zanikajoči dih časa in ki s trmasto nepogljivostjo verujejo v svetlejšo bodočnost, v človeka in v njega poslanstvo na zemlji. — Vivos voco! — Zakaj krog, ki piše in čita »Ljubljanski Zvon«, se zaveda, da je obnova človeške družbe in vsakega posameznika nemogoča brez notranjega prerodenja človekovega. Prispevati po svojih močeh k novi zgradbi bodočega človeštva, k notranjemu prerodenju naroda, je dandanašnji eden izmed poglavitnih ciljev vsake resne literarno-umetniške revije. — Oprt ob bogata izkustva svojih prednikov — Levca, Levstika, Jurčiča, Stritarja, Kersnika, Gregorčiča, Mencingerja, Tavčarja, Aškercer ter še mnogih in premmogih drugih — ostane »Ljubljanski Zvon« zvest svojim preizkušenim tradicijam, umetniško oblikujoč v psihološkem pogledu prezanimivo, sodobnost, a črpa joč obenem iz bogate zakladnice preteklosti, iščeč in utirajoč nova pota, zmeraj zaupno zroč v bodočnost. — V tem pa je tudi obsežen glavni program novega letnika. Smer listu ostane neizpremenjena. V kolikor se uredništvu v letošnjem letniku radi prepričlega prostora ni posrečilo izpolniti vseh danih obljub, se zgodi to v novem letniku. Krog sotrudnikov se je znatno razširil in pomnožil deloma s starejšimi, deloma z mladimi močmi. Uredništvo ima na razpolago dovolj gradiva in bo mudilo občinstvu samo umetniško najvrednejše in najizbranejše. — Izmed prispevkov, ki so bili uredništvu deloma že vpisani, deloma pa so mu obliubljeni, naj omenimo tu samo nekatere. V dramskem delu bo poleg drugih zastopan Oton Zupančič, dalje dr. Ivan Pregelj z zanimivo svetopisemsko dramo »Greh kralja Davida«, Rado Murnik z veseloigro »Lepa Primorka«, Proza bo zastopana po Miranu Jarcu z njegovo veleinteresantno, napeto novelo »Črni čarodeji«, po Mariji Kmetovi z realistično pisanim romanom »V metežu«, ki si bo osvojil zlasti ženski svet, ter še po mnogih drugih. Esejistični del bo nadvse aktualen: O. Zupančič bo pisal o principi prevajanja, dr. Prijatelj poda serijo portretov iz najnovejšega poljskega slovstva, dr. Glonar načne vprašanje slovenske lepe knjige, dr. J. Kelemina objavi svoj daljši esej »Umetnik kot borec«. Že iz teh podatkov je razvidno, da bo tudi v bodoče »Ljubljanski Zvon« ne samo najstarejša, marveč tudi najboljša slovenska revija. To bo dokazala takoj prva številka novega letnika.

— **k. Zgodovina za meščanske šole.** I. del: Stari in srednji vek. II. del: Novi vek. Spisal Josip Brinar, ravnatelj meščanske šole v Celju. — Ravnatelj Brinar se je lotil z vso vne-mo spisovanja šolskih knjig. Za svojimi štirimi Citankami je izdal v zadnjem času novo Zgodovino za meščanske šole in sicer v dveh delih, katerih vsaki tvori zase lep in precej obširen knjigo. V prvi obravnava pisatelj stvarino starega in srednjega veka, v drugi knjigi razpravlja o dogodkih novega veka notri do današnjih dni. Treba naglasiti, da pomenita obe knjigi velik korak — v razvoju pouka na naših meščanskih šolah. In kar daje knjigama posebno vrednoto, je to, da obdeluje pisatelj zgodovino slovanskih narodov v vse podrobnosti, dočim navaja od zgodovine drugih narodov srednjega in novega veka le toliko, kolikor je nujno potrebno, da ve in zna o njih učenec meščanske šole. — Z vso ljubeznijo so obdelana poglavja o postanku hrvatske in srbske države, ravnatoko »hrvatski kralji«, »Srbija na višku moči«, nakar sledi doba popadanja jugoslovanskih držav vobče in končno doba robstva Jugoslovancov. Vsa navedena poglavja so obdelana tako mojstrsko, da se moramo kar čuditi, da je mogel pisatelj na tako malem prostoru toliko dragocenega gradiva nanizati. Bil je pač zadnji čas, da je izginila iz naših šolskih knjig vsa nemška in druga tuja navlača. Naj zajema odslej naša mladina, ki smo jo morali pred razsulo podonavske monarhije pitati povečini z imeni neslovanskega duha, zgle-